

8) Únos!

Spúšťali sa po strmom svahu a zachytávali sa malých kríkov, ktoré rástli takmer v pravých uhloch. Lara nenápadne skontrolovala, či má v batohu náboje a krabičku mentolových cukríkov. Keď oba predmety našla, cítila sa byť dokonale pripravená na blížiacu sa konfrontáciu.

Kráčali po vyprahnutej zemi – aj keď neďaleko sa trblietal malý vodopád, končiaci v jednom z mnohých jazierok. Napriek tomu slnko poriadne spaľovalo túto zem a v údolí nebola skoro žiadna šťavnatá vegetácia.

„Načo k nim vôbec ideme?“ pýtala sa Sarah. „Kúpiš nám tie pekné dýky?“

Lara potriasla hlavou, no v duchu sa pozastavila nad tým, ako mohlo dievča uhádnuť jej tajný plán. Je síce pravda, že mala pri sebe iba päť euro, ale spoliehala sa na svoj prirodzený talent presvedčať ľudí aj proti ich vôli, rozumnú dávku vyhrážania sa a na svoje deviatky.

Prebrodili sa cez jazierko a zastali pred nehybnými mužmi.

„Dobrý deň.“ Bolo ticho.

„Pochválen buď Joachim Karel!“ Nič, tak Lara skúšala ďalej:

„Salam alejkum.“

„Alejkum salam,“ jeden z mužov konečne ožil a poklonil sa smerom k archeologičke.

„Smiem byť úprimný?“

Keď Lara zmätene prikývla, vyhlásil: „Do tohto podnebia sa nehodia vaše vysoké topánky. Smrdia vám nohy.“

Lara okamžite zabudla na svoj úmysel kúpiť od nich niekoľko dýk a podráždene odsekla: „Vy by ste sa mali pokúsiť o okúpanie sa – aspoň raz v živote,“ povedala štipľavo a ruky jej zabúdili k puzdrám.

„Madam, to predsa nebude až také zlé,“ ozval sa muž. „Neprišli sme sa sem urážať... iba sa na niečom dohodnúť.“

„Hej?“

„Áno. Sadnite si, prosím, sem do tieňa.“

Lara sa usadila na kameň, no hneď vyskočila, lebo bol obrastený malými kaktusmi. A to bolo jej šťastie, lebo za kameňom číhal ďalší muž, ktorý sa vymrštil, aby ju zozadu omráčil. Keďže nenarazil na Laru, prepadol dopredu a celým telom sa nabodol na kaktusy. Všetci prítomní skoro prišli o ušné bubienky a museli ho odtiaľ rýchlo zhodiť. Jeden z mužov si potom čupol a začal z neho vytáňovať bodliaky.

Maník začal čosi hustiť do Lary, ktorá bola už celkom znavená slnkom, tak sa ani nestarala o nevydarený atentát. Decká sa onedlho riadne nudili - Andrew teda začal liezť na strom, ale o

chvíľu odtiaľ musel urýchlene zoskočiť, lebo ho napadol zúrivy obyvatel hniezda, v ktorom sa chlapec usalašil. Sarah trhala kvetiny a uvila z nich veniec, ktorý nenápadne omotala okolo konca Larinho vrkoča. Všetci sa skrátka potulovali naokolo, iba Taiko sa tu chcela poobzerat', tak zamierila medzi skalné hriby, ktoré neďaleko vytvárali celý kamenný les.

Konečne som unikla z tej páľavy, pomyslela si a pomaly klesla na peň stromu. Vtom pocítila, že... má hrozný hlad! Zdvihla sa a keď sa otočila, priamo za ňou stáli traja z tých tajomných mužov a pokúšali sa vylúdiť vľúdne úsmevy. Veľmi im to nešlo, ale opatrnosť Taiko poľavila pri pohľade na ružové pelendrekky, ktoré držali v rukách.

„Diky,“ dva si váhavo vzala, no keď ich začala prežúvať, dvaja muži ju prudko chytili za ruky a tretí vybral z vrecka fotku jej fyzikárky. (Taiko sa neskôr dozvedela, že sa k nej dostal veľmi jednoducho – jej profesorka bola jeho manželkou! A aj napriek tomu, že dievčinu uniesol, veľmi ho potom ľutovala.) Taiko prevrátila oči a bez najmenšieho zvuku omdlela.

„Sme dohodnutí, madam?“ vodca skupiny mužov jej galantne pobožkal ruku, no potom pokrčil nosom, lebo Larine ruky boli poriadne zaprášené.

„Mhmm,“ Lara, ktorá bola totálne mimo a už ani nevedela, ako sa volá, neurčito prikývla a položila si ruku na čelo. Potom zvolala svoj malý krdlik a unavene sa začali škriabať naspäť, k ostatným cestujúcim na pláži. Mala dojem, že ani boj so zlatým drakom nebol tak hrozne vyčerpávajúci ako reči toho muža. Preto si nevšimla, že ju už nenasleduje šesť tínedžerov, ale iba päť, a nevidela, že chlapi rýchlo bežali k trochu vzdialenejšej časti zrázu a tiež šplhali nahor – aj s nehybným telom v náručí jedného z nich.

„Ideme dobre?“ decká neboli oveľa čerstvejšie ako Lara a samy by boli schopné parádne zablúdiť.

„Of course!“ Lara už bola opäť skoro fit, keďže pri ceste k zrázu sa potkla a po hlave dopadla do jazierka. Osviežilo ju to, a tak sa teraz spamätala, zháčila sa a prudko zastala.

„Kde sme nechali Taiko?“ rýchlo sa otáčala okolo svojej osi a znovu prerátala svojich zverencov. „Išla s nami?“

„Hej, ale nie som si istý, či sa s nami aj vracala!“

„A sakra!“ Lara sa zvrtila a vyrazila naspäť. „Ostaňte tu, jasné?“

Dobehla ku kraju svahu a skoro sa skotúľala dole. Dostala sa k miestu, kde do nej hustil vodca a všimla si, že tu neostalo po chlapoch ani stopy, takisto ani po Taiko. Lara zahrešila ako kočiš, potom za to sama seba napomenula a udelila si trest – dvadsať klikov. Keď sa potrestala, spotená vyskočila a prešprintovala späť na lúku, kde bol našťastie aspoň zvyšok skupiny.

„Zatiaľ sa musíme dostať na pláž, potom... hm, potom si dáme Deli.“

„Snickers by sa nenašlo?“ zisťovala s nádejou Simona.

„A müsli tyčinka?“

„Ticho, decká, a začnite konečne bežať správnym smerom!“ Lara zavrátila kídle ako pastiersky pes, aby sa nevracali ku zrázu, a za rekordný čas sa konečne vrátili na pláž, aby videli, ako veľké lietadlo – ich záchrana – roluje po piesku a rýchlo sa od neho odliepa.

„No nazdar,“ hlesla Lara beznádejne. „Taiko i my všetci sme v riadnej kaši.“